

## OMBRA RERE ELS VIDRES

*Davant meu una imatge, un home o una ombra llisca,  
Ombra més que home, més imatge que ombra.*

WILLIAM BUTLER YEATS

Nit de mirades contra la finestra.  
Un solc de llàgrimes s'atura a les parpelles.

Impossible el record,  
l'harmonia infinita de la serp  
que reptarà entre somnis.  
També aquesta puresa injusta,  
incandescent, de la mar endreçada.

Però no rebutjarem els pensaments.  
Són paraules com ones, d'escalpels rigorosos  
que a cada embat renoven de la pupil·la els límits.

Tal vegada abraçar les ombres de l'estiu  
i córrer cap al bosc. O desitjar l'infern  
i viure a la vigília mentre cerquem la música,  
severa, intolerant, que aniquili l'obaga.

Som déus atemorits per les llegendes.

Tant és el temps l'instrument dels suïcides.

## DE «EL POEMA»

(William Wordsworth)

Enllà de la badia, sobre pals de mitjana,  
he vist la llum com aturada als marges.  
I semblava incapaç d'apaivagar l'espectre  
que habita l'horitzó amb propòsits de somni.

Rere el dors de la terra espero la foscor  
reciclada en abisme, talment l'hivern esbrina  
de la nit el sepulcre, del poema el final.

No crec en la durada d'aquesta plenitud.  
Davant l'eternitat banyada per les llàgrimes,  
la nit acabarà vessant-se sobre el trèvol.  
Dins el glaç, a la riba, èbria de desig.

## A REDÓS DE LA MAR

Molt a dins dels meus ulls, a redós de la mar,  
és l'udol que ens recorda el vertigen de l'ala.

Observa la tempesta com sacseja les barques,  
les onades de boira, ventejades, lleugeres.

Hem d'abraçar l'estiu en lenta davallada,  
abans que arribi el temps de la malenconia.